

”Har Gud verkligen sagt ...?” (1 Mos 3:1)

I dessa yttersta tider öppnar åter den gamle Ormen sin mun, klädd i högsta prästerlig skrud. Länges har han legat i försåt och drypt sitt eter av splittring och ifrågasättande bland Guds barn i vårt land. Vilodagen har han lyckats göra till shoppingdag, tron till en privat angelägenhet, den sexuella omoralen får inte kritiseras medan syndaren fördöms istället för att erbjudas förlåtelse och bättring ... På hundra år har han fått fram en karder av västerländska bibelstudenter som inbillar sig att Guds Ord öppnar sig för den som slutat be och umgås med den Helige, och förkunnare som inte vågar säga annat än vad som kliar folket i öronen, med mindre att de riskerar avkragnig om de träffar ”fel” människor eller avslöjar förljugenhet i kyrka och samhälle.

Det senaste är väl exemplet från Stockholm där man inte bara skamligt övertolkar Nathan Söderbloms tal om olika *kristna* traditioners vägar till Gud, utan även försöker avfärda Skriftens vittnesbörd om Jesus som enda porten till Fadern (Joh 14:6) genom att säga att det är ”Johannes som lägger detta yttrande i Jesu mun”. Som om det skulle vara av något som helst intresse eller skäl att avfärda ordet! Kyrkan bekänner sig ju till Gamla och Nya Testamentets profetiska och apostoliska skrifter såsom de är oss givna i den Heliga Skrift, inandad av den Helige Ande. Om sedan den som sitter på biskopsstolen i detta stift förklarar utsagan vara förenlig med Svenska kyrkans lära är det likafullt inte kristen tro. Låt dig inte förföras som Eva den gången!

Nej, tvärtom får vi ta ”den nya Eva” till föredöme och stämman in i hennes bejakande: ”Må det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38). Nog kommer ormen då att försöka stinga oss i hälen, men vi kommer att krossa dess huvud.

Guds Ord är vårt vapen och skydd. Det enda! Det oavkortade! Det läkande! Det segerrika!
Välsignat vare Herrens Namn! Amen.

2015-09-02

K